

Vrije Universiteit Brussel
Faculteit Letteren- en Wijsbegeerte
Vakgroep Taal- en Letterkunde

**Proefschrift ingediend aan de Vrije Universiteit Brussel tot het behalen van de graad van
Doctor in de Engelse Letterkunde**

Auteur: Peter Heymans

Promotor: Prof. Dr. Johan Callens

Academiejaar: 2009-2010

Publieke verdediging: 23 september 2010, 14 uur

Title: *The Beautiful, the Sublime and the Aesthetics of Species in British Romanticism*

Abstract:

This dissertation studies the role of the human and non-human animal in the discourses of the beautiful and the sublime in British Romanticism. Part 1 examines the moral workings of these discourses in the green text, and clarifies how the sublime, as an aesthetic of violent environmental alienation, can ultimately inspire a millennial reconciliation with nature and animality. My focus here is on Samuel Taylor Coleridge's "The Rime of the Ancient Mariner" (1798) and William Wordsworth's "Hart-Leap Well" (1800). Part 2 explores how the Romantic aesthetic represented and influenced conceptions of subjectivity and species. Relying on Gilles Deleuze and Félix Guattari's concept of becoming-animal, I concentrate here on that disruptive encounter with animal otherness which erodes the subject's unitary identity and creates a hybrid being, fragmented between its humanity and animality. This Part discusses Wordsworth's *The Prelude* (1850), William Blake's Lyca poems (1794), Edmund Burke's *Reflections on the Revolution in France* (1790) and Mary Shelley's *Frankenstein* (1818). Part 3, finally, addresses the epistemological characteristics of the beautiful and sublime, and analyses the rhetorical interaction between literary and scientific representations of species. This Part extends the scope of this study to texts that straddle literature and science, such as William Paley's *Natural Theology* (1802) and Erasmus Darwin's philosophical poem *The Temple of Nature* (1803).

Titel: *Het Mooie, het Sublieme en de Rol van het Dier in de Britse Romantiek*

Abstract:

Dit proefschrift bestudeert de rol van het menselijke en niet-menselijke dier in het discours van het mooie en sublieme in de Britse romantiek. Deel 1 onderzoekt de morele werking van deze discourses in de groene tekst en verklaart hoe het sublieme, als een gewelddadige en bevreemdende esthetiek, uiteindelijk een millennialistische reconciliatie met natuur en dier kan inspireren. De nadruk ligt hier op Samuel Taylor Coleridge's "The Rime of the Ancient Mariner" (1798) en William Wordsworth's "Hart-Leap Well" (1800). Deel 2 verkent hoe de romantische esthetiek de concepties subjectiviteit en species representeerde en beïnvloedde. Met behulp van Gilles Deleuze en Félix Guattari's concept *devenir-animal* focus ik hier op die ontwortelende ontmoeting met het dier die de uniforme identiteit van het subject ondermijnt en een hybride

wezen creëert dat gefragmenteerd is tussen zijn menselijkheid en dierlijkheid. Dit Deel bespreekt Wordsworths *The Prelude* (1850), William Blakes Lyca gedichten (1794), Edmund Burkes *Reflections on the Revolution in France* (1790) en Mary Shelley's *Frankenstein* (1818). Deel 3 concentreert zich op de epistemologische kenmerken van het mooie en sublieme, en analyseert de retorische interactie tussen de literaire en wetenschappelijke representatie van het begrip species. Dit Deel breidt het corpus van dit onderzoek uit door teksten te bestuderen die zich tussen literatuur en wetenschap situeren, zoals William Paley's *Natural Theology* (1802) en Erasmus Darwins filosofisch gedicht *The Temple of Nature* (1803).